

VILDBASARE, m. 3. (fam.) Odygdig, yr, oregelrig pojke; tygellös, utsväfvande yngling.

VILDBI, n. 4. Bi, som lever i skogen.

VILDBRÅD, vil'dbråd, n. sing. (isl. *Villubrad*, t. *Wildpret*, egentl. matnyttigt vildt) Vildt lefvande djur, hvilka såsom matnyttiga äro föremål för jakt. *Större v. Smått v.* — Skrifves äfv. Villbråd och Villebråd.

VILDBRÅDSTJUF, m. 2. pl. — *tjuftar*. En som olofligt fångar eller jagar villbråd.

VILDBÄR, n. 3. Se *Ormbär*, bem. 1.

VILDDJUR, n. 3. (uttalas i allmänhet: vil'djür) 1) Vildt lefvande rofdjur af de större, farligare släktena. *Fara fram som ett v.*, grymt, obarmhertigt; härja, plundra, förstöra. — 2) (fig.) I högsta måtto grym människa. — *Ss. V-sppår*.
VILDDUFVA, f. 4. Vildt lefvande, otamad dufva.

VILDE, vil'de, m. 2. pl. *vildar*. Menniska, som lever i det råa naturtillståndet.

VILDFÄGEL, m. 2. pl. — *fåglar*. 1) Vildt lefvande fågel, isynn. sådan som är matnyttig. — 2) Vild skjåfågel, d. v. s. som har smak af villbråd. — 3) (i sing. kollekt.) Sådana fåglar i allmänhet.

VILDGRÄS, n. sing. (enligt folktron) Gräs, som har den kraften att villa den, som går deröfver. (Fam.) *Han har gått öfver v.*, är på villo kommen.

VILDGÅS, f. 3. pl. — *gäss*. Se *Grågås*.

VILDHAFRE, m. sing. Se *Sandhafre*.

VILDHET, f. 3. 1) Vildt tillstånd, utseende; vild beskaffenhet. *Dessa folkstammars v. Dessa traktars v.* — 2) Tygellöshet, ursinnighet, raseri.

VILDHONUNG, m. sing. Honung af vilda bin.

VILDHUD, f. 2. (garf.) Hud, tagen af vildt lefvande djur; buffelhud.

VILDHUMLE, m. sing. Vildt växande humle.

VILDHYLL, m. sing. Se *Sommarhyll*.

VILDHÖR, m. sing. Örten *Linum catharticum*.

VILDINNA, f. 4. Kvinna, som tillhör ett vildt folkslag.

VILDKATT, c. 4. Vildt lefvande katt.

VILDKORN, n. sing. Örten *Hordeum murinum*.

VILDKÖTT, n. sing. Mjukt, svampigt, lätt blödande kött i sår, hvilket hindrar dettas läkning.

VILDMAN, m. 3. pl. — *män*. Se *Vilde*.

VILDMARK, f. 3. Obrukad och obebyggd trakt, isynn. skogstrakt. — *Syn. Öken*.

VILDDOXE, m. 2. pl. — *oxar*. Se *Buffel, Uroxe*.

VILDPERSILJA, f. sing. Örten *Aethusa Cynapium*, som mycket liknar persilja, men är giftig för människor och fjäderfå.

VILDPÄRON, n. 3. Vildt päronträd. *Pyrus communis*.

VILDQVITTEN, vil'dqvitt'n, m. 3. Vildt växande qvittenträd.

VILDREN, vil'd-rén, f. 2. Vildt lefvande ren.

VILDSENAP, vil'dsénapp, m. sing. Se *Åker-senap*.

VILDSINNAD, a. 2. Se *Vildsint*.

VILDSINNADT, adv. Se *Vildsint*, adv.

VILDSINT, a. 4. Som har ett vildt sinnelag; oregelrig, tygellös. — *Adv.* På ett vildsint sätt; tygellöst, oregelrigt.

VILDSTAM, m. 2. pl. — *stammar*. Vild trädstam.

VILDSVIN, n. 3. En art af svinslägtet, vildt

levande i södra ländernas skogar, svart eller svartgrå, med längre betar och tryne än tama svinets, samt sundare och smakligare kött. *Sus Scropha ferus*. — *Ss. V-sbog, -sgris, -shona, -sjagt, -stryne*.

VILDSVINSHUND, m. 2. Jagthund, dresserad till vildsvinsjagt.

VILDT, n. sing. Se *Vild*.

VILDT, adv. 1) Utan ans och vård af människor; utan såning, plantering eller skötsel. *V. lefvande djur. Växa v.* — 2) *Smaka v.*, af villbråd. — 3) På ett vildt sätt, med vildhet; ursinnigt, grymt, histert; tygellöst, oregelrigt. *Blicka v. Fara v. fram. Lefva v.*

VILDÄSNA, f. 4. Vildt lefvande äsna.

VILDÄPPEL, n. 4. Frukt af vildapel.

VILJA, v. a. o. n. 1. Pres. ind. *Vill*; pl. *Vilje, Viljen, Vilja*. Impf. *Ville*. Imper. *Vill*; pl. *Viljen*. Sup. *Velat*. 1) (i vidsträckt bem.) Åtrå, eftersträfvå, åstunda, önska, tycka, hafva lust. *Du skall få allt hvad du vill. Han vill ha det till hvad pris som helst. Gör som jag vill. Det ena du vill, det andra du skall. Hvad vill han? Han vet icke hvad han vill. Antingen han vill eller ej. Det vill jag gerna göra. Hvad vill ni honom? hvad är ert ärende till honom? hvad har ni att säga honom? hvad vill ni göra med honom? Gör som ni vill, som ni tycker. Ni kan göra, huru ni vill. Göra, lefva som man vill, efter godtycke, behag. När ni vill. Så mycket ni vill. Ha allt hvad man vill. Om ni vill som jag. Det vill jag gerna. Hellre vill jag dö. V. hafva, önska, t. ex.: *Han vill ha krig*; äfv. fordra i betalning. t. ex.: *Huru mycket vill du ha för hästen? Jag vill tro det, hoppas, önska det. Han gör intet mer, än han vill, än han behagar. Jag skulle v. ell. jag ville, säges af höflighet i st. f. Jag vill, t. ex.: Jag skulle v. tala ett par ord med er; jag ville gerna se er hos mig*; uttrycker äfv. trots, t. ex.: *Han påstår, att han rår på mig; det skulle jag v. se. V. en väl, illa, vara vänskapligt, fiendligt sinnad emot någon. Så mycket ell. hvad du (han, ni o. s. v.) vill, så mycket (ell. hvad) som helst, t. ex.: Ni må gråta så mycket ni vill; han må göra hvad han vill. Han må vara så stark han vill, huru stark som helst. Han må vara hvar, hvarifrån han vill, hvar, hvarifrån som helst. Vare dermed huru det vill, huru som helst. Inte mer än det vill, knappt nog, så der, näppeligen, med möda. — 2) (uti inskränkare mening) Bestämna sig till verksamhet, beslut, enligt begrepp om ett ändamål. *Jag vill göra det, emedan jag anser det vara rätt. Han vill ej lyda. Vill Gud (ell. om Gud vill), far jag nästa vecka. — 3) Befalla, bjuda. Gud vill, att alla skola lyda hans bud. Konungen vill, att... Lagen vill, att man afståll sig derifrån. Religionen, moralen, menskligheten vill, att man bistår sin nästa. Olyckan har velat att... genom olycka har hänt, att... — 4) Samtycka, bifalla. *Om ni vill, så gå vi ut. Ja, det vill jag. Vill ni tiga? vill ni sluta? tig! sluta upp!* — 5) Brukas med negation om liflösa ting, för att uttrycka en oförmåga, oduglighet, t. ex.: *Veden vill icke brinna. Pennan vill icke gå. — 6) Vilja brukas äfven som hjälpverb, och betyder då: Skola; hålla på att. *Jag vill strax förklara det. Det vill, ville blifva allt för seårt att... det skall, skulle &c. Hon ville svimma, höll på att svimma. — 7) Under Vilja förstås ofta (helst*****